

PUT SVETOG JAKOVA ILI HODOC ASNI CKO MJESTO SANTIAGO De COMPOSTELA

joi, 31 august 2017

Srpanj ili juli mjesec je velikih vrućina, žetve i ujedno mjesec koji obiluje danima kada se ne smije raditi u polju ili oko kućer jer je u kalendaru tih dana navedeno ime koga sveca i "od grmljavine, od "teto ina itd.

Srpanj u nas započinje hodoćarenje; em u najbliže nam hodoćarenje ko mjesto, Mariju iklovu. Jedan dan pješačenja enja tamo i jedan dan natrag, toliko treba do Marije iklove i natrag. Iako je relativno blizu, put je dosta naporan i hoda se brzo. I ove su se godine najhrabriji odlučili i pješačenja ili Majci Božjoj iklovskoj. Nakon tog hodoćarenja a započinju dani vrlo popularnih svecaca. Prvi je Sv. Ilija Prorok, a taj dan se ne radi zbog grmljavine, odnosno da tijekom cijele godine ljudi budu zaštićeni od opasnosti grmljavine i munje. Iako rijetki, u našem mjestima ima i onih koji nose ime Ilija. Slijedi blagdan svetog Joakima i Ane, roditelje blažene djevice Marije. Pa onda blagdan svetog Jakova (ili Jakobov dan), zatim sveta Magdalena i na kraju mjeseca sveta Marta. Upravo nas je sveti Jakov ovoga puta natjerao da mu posvetimo par redaka, to nije njemu posvećenom hodoćarenju kom mjestu u Španjolskoj, Santiagi de Composteli. Na to nas je navela činjenica "to skoro odmah po povratku sa hodoćarenja a u Mariju iklovu, iz župe Lupaka, ali u manjem broju i iz ostalih naših mjesta, grupa od dvadesetak hodoćasnika uputila se avionom prema Majci Božjoj Fatimskoj. Znamo da se ove godine slavi stota obljetnica ukazanja blažene djevice Marije u Fatimi, u Portugalu. Oni koji idu na to hodoćarenje, u Portugal, obično posjete i poznato svetište u Španjolskoj, odnosno Santiago de Compostela koje je jedno od najpoznatijih hodoćasnih svetišta na svijetu. U tom se svetištu uvaju moći Svetog Jakova. I u našem se stoljeću sve veći broj ljudi odlučuje krenuti pješake na put u Santiago de Compostela, koji je dug oko 800 kilometara od granice sa Francuskom do ovog velikog svetišta. Hodoćarenje je poznato pod imenom Camino.

Santiago de Compostela, koji se nalazi u Španjolskoj pokrajini Galiciji, u srednjem je vijeku bio jedan od tri sveta mjesta kamo su kraljevi i hodoćastili, uz Jeruzalem i Rim. Camino de Santiago, ili Put u Santiago ili Put svetog Jakova jedno je od najpopularnijih hodoćasnih mjesta na svijetu, na njegovoj je ruti izgrađeno oko 1.800 vjerskih i svjetovnih građevina, velikog povijesnog značaja. Put svjedoči o snazi kraljevske vjere. Vijeće Europe mu je godine 1987. dodijelilo "Glavne ulice Europe", a UNESCO je godine 1993. proglasio Španjolski i francuski dio puta u Santigao UNESCO-om svjetskom kulturnom baštinom. Mnogi kažu da se na ovaj put krećemo onda kada uvijek osjetimo poziv da krene na ovo hodoćarenje.

Hodoćaste pripadnici raznih vjera, nacija, čak i ateisti. I poznati brazilski pisac Paulo Coelho hodoćastio je pješake u Santiago.

Santiago de Compostela ime je dobilo od Svetog Jakova, čiji se grob nalazi u ovdajšnjoj velebnoj katedrali. Prema legendi, dvojica učenika Svetog Jakova, prvi od apostola koji je umro mu čini kom smrću, prenijeli su pomoć u anđela mrtvo tijelo apostola Jakova do pokrajine Galicije i tu ga pokopali na mjestu gdje se sada nalazi velebna katedrala posvećena njemu.

Hodoćaste ovom svetištu ljudi iz svih krajeva svijeta, a traže bilo oprost grijeha, ozdravljenje duše ili tijela, traže razne odgovore, milost, idu u znak zahvalnosti za uslićene molitve, odnosno svatko sa svojim mislima, molitvama ili željama. U srednjem su vijeku, kada je harala kuga, ljudi hodoćastili da izmole ozdravljenje. Tradicionalni simboli Puta su žute strijelice, "tap za hodanje i "koljka, poznatija kao Jakobova kapica. Svi koji su hodoćastili pješake na grob Svetog Jakova svjedoče da su se vratili promijenjeni, pronalaze duševni mir i još puno toga.

Ovom ćemo hodoćasnima kom mjestu posvetiti još i članaka, ovaj je bio samo uvod, povodom hodoćarenja naših sumještanina u Fatimu i Santiago. A možda se i iz nekih kraljevskih mjesta koji

ohtabre i krenu na Put Svetog Jakova, pješice. A krenut e sigurno onda kada osjete poziv iznutra, jer kako svjedo e oni koju su išli do tamo pješice, Put zove, moramo osjetiti poziv za to.

Maria Lacchici